

Serfski Kwaf

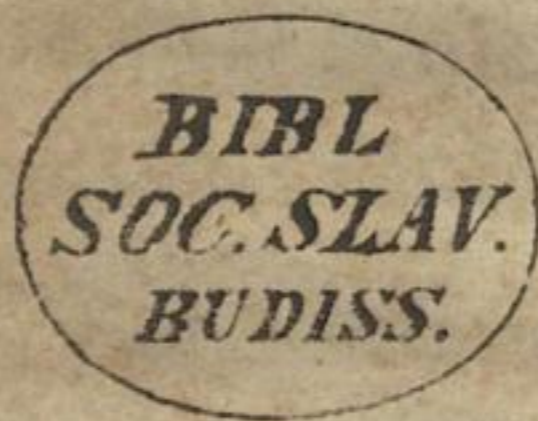
ialo

Lseczi Wjenz Serfsich Spjewom

spjewanych 8. Dzen Winowza 1847

Budyſchini.

518°568

wot serbs. Row. Kupeno. N° 651.

Ujifchczane pola C. G. Hiedl.

5/8

568 A.

[Faint, mostly illegible handwriting in a historical script, possibly Sorbian or Latin, with some decorative flourishes at the top.]

[Faint handwriting at the bottom of the page, possibly a signature or date.]

258 N.
2/8

Serfski Kwas.

Prjenja Dzielba.

1.

Wesnych Towarschkow Spjew tej Ne-
weszi Weczor do Kwasu.

Chor. Reńska Wjenzu Niewesta,
Kaž Róža žana neje,
Welež Nebjo Wjesdow ma,
Spjew nasch czi Sboža pscheje.

Duo. Twoje swjetke Wotneschko
Tudy wobstupamy,
Frejnym krótkim Rajam plódkim
Božme saspjewamy.

Solo. Słódke Čjasy přjednische
Ju s Dopomnecjom pschewodžcje,
Bydžcje ji ta Róžička
Stych Ljetow bes Čjepza.

Chor. Reńska Wjenzu Niewesta zc.

Duo. Mandželstwo kaž Sahroda,
Nech czi lubje kčjeje,
Mróčnje jasni, Snadne krasni,
Troschnje Sžylsy trjeje.

Solo. Stupaj do tej Sahrody
Čje wedje Młodženž nadobny,
Jeho Kuka, Lubošja,
Čzi Kota wotewrja.

Chor. Reńska Wjenzu Niewesta zc.

Newezžine Wotmolwenje. Aria.

Mój přjedni Bucžik Trawicžka
 Nech tudy poroš budže,
 Za Wutroba pak spomina
 Na Lubych, kiž su drudže;
 Te słódke Čžafy wužite
 Mi wostawaja sradomne.

Brasčka pschijjedže nasajtra s Nawo-
 ženjom do newezžineho Doma a snim
 Kwasarjo wot nawoženjoweho Boka
 šobu.

Spjew. Tón čžesny Młodjenz pschijjet je
 A čžaka nowym Dwori,
 Tu Wuswolenu sladuje,
 We Luboszi šo hori.
 Stup Čžesna sbjekej' Komorki
 A woczni Sanki, Sasubi.

Recit. Pań šwojom' Nanej njett woklo Schije,
 Sawdaj tej Macjeri dobru Nózku,
 Sawdaj ju Bratram a Šotšicžkam wschjem.
 Šso snimi renje wužohnuj
 A wutrobnje šo podžakuj.

Aria. Na Trawu Kofa wustupi,
 Dyž chze šo Šklóncžko tajicž:
 Šso Wócžku Šsylsa syboli,
 Dyž mamy Božme prajicž;
 Tu Kofu Šklóncžko wufuscha,
 Tu Šsylsu Luboš, Nadžija.

4.

Chor Kwasariow, kiž s Brasčku pschi-
schli bjechu.

Praj, Holcžo, Božme wschitkim tu,
Kiž njedy slóchkej Nóžku
We Pjesku s tobu rajachu
A na selenym Bróžku;
Tym Šotram, Bratram, Starschimaj —
Wschjem rjane Božme troschtna praj.

Schał s Dwora swój Čjaš Kastojećka
A Ptacžki cjahnu s Haja,
Dom dalschi sebi wuswola
A drudže saspjewaja;
Schał rjane Dny cžt sablyhcija
Do Wjenza a do Pershczenja.

5.

Nawoženja.

Rocit. Ptacžik lecži daloko,
Sšlónčžko šwjecži schjeroko:
Daloko šym sjesdžował,
Schjeroki Kraj pshecžahał,
Hacž ju namkach, wuladach,
Lubych šerskich Lužizach.

Spjew. Jasne Wócžka, jasne Pruhi
Šerskim Kraju šwjetla šo,
Reńsche Wježki pytaš druhi
Po wschjeh Krajach daloko;
S Pótziwosžju, s Lubosnosžju
Luba šerska Šolicžka
Mile šwjecži Płomenja.

Młódbne Licžka, Róžje strowe
Šerskim Kraju šacžjeja,

Zich Blychcž kóžde pacholowe
 Woblecžo tež rosjašnja;
 We Strowoszi, Wutrobnoszi
 Pilna šerska Holicžka
 Šmjewa šo tak šradomna.

Šłodka Luboš, Plómjo šwjate,
 Ššerskim Kraju hori šo,
 Paradisy wofšewjate
 Šsu jej šłabe Podomstwo;
 Duž me lubuj, mi šo šlubuj
 Šjekna šerska Holicžka,
 Trošcht a Radoš Žiwenja!

6.

Newešziny Špjew.

Šłota Madžija, ty miła,
 Noachowy Hojbiko,
 Twojej Mozy kóžda Žita
 Bije, raje, šylni šo;
 Twój Lisz reńšchi wolijowy
 Kładješ nam do Wutrobny,
 Šo šo šłoczi Pšchichod cžmowy
 Pšched Wocžomaj šradomny.

Šłota Madžija, ty miła,
 Dže šy š Domom, š Bydlenjom?
 Šy šnadž šebi wušwolika,
 Racz štym mlódyh Maljecjom?
 Wutrobu cži wotankuju,
 Reńšchi Dom cži hotuju,
 Štobu mój Pucž nastupuju,
 Radženje cži porucju.

Šłota Madžija, ty miła,
 Ššotra, Ššłoncžko Lubošje,

Bje ty hewaf wuswolika
 Młodnych Pupkow Roswiczje:
 S Mikawczkami różowymi
 Raju Dzeń tež rosjašnej,
 S Krocželami sbožomnymi
 Postup snamaj k Woltatej!

7.

Rawoženjowy a newesziwy romadny
 Spjew.

Wobaj. Rajke Sbožje, Swešelenje
 Ze tych Duschow Sjenoczenje,
 Rajke sbožne Pšchepadzenje,
 Do najrenschej' Sahrody!

Wón. Haj, mite Sbožje,
 Ty chješch mi šwjerne wostacj,
 Za dyrbu dostacj
 Tu njetko sawješje.

Wobaj. Rajke Sbožje, Swešelenje ic.

Wona. Mój luby Wuswoleny,
 Gji šluscha moja Wutroba,
 Ty, ty šy somnu sjenoczeny,
 Wječnje šwojej šmój.

Wobaj. Rajke Sbožje, Swešelenje,
 Ze tych Duschow Sjenoczenje,
 Rajka Radosz, Wusboženje,
 Dž šo Dusčje namtaja.

8.

Brasčka wužohnuje k Wjerowanju.

Da njetko lubi Čješni
 Na šwjaty Bucj šo nastajcje
 K Wjerowanju:

So Sšwecjenje Sslub doštane
Božim Domi.

9.

Brasčka a muski Chór.

Sšweczič; so te Ssluby maja,
Kiž nas wječnje jenocja,
Nebesa so wotankaja,
Žohnowanje wobradja.

10.

Kwafarjow Chór. Pšchespolo fWje-
rowanju.

(Narodny Łóš.)

Horde so Bruniki snoschuja
Po Pucju kemschazym,
Tšhepelzy, Parlje sabłyschcja
Sslónczku tym stocjanym.

Wobradj Boh Sbožje czi Newesta
A tebi Nawožen,
Kak je waj' Schczejka różowa
A krasny waju Džen.

Swony te žyrkwine saswonja
Witanje šwedjenške,
Dom Boži Durje wotewrja
Wóšoke, šchjeroke.

Zafne te Pischcjelje žyrkwinske
A Khjerluschej dželaja,
So Duscha f Nebju posbjehne
A šwoje Luboszia.

Woltać tón Boži waj' sbladuje,
 Bohu šo poručtaj,
 Schtož weže Bóh, Swjast wječny je,
 Wječnje šo lubujtaj!

Druha Dželba.

(Wjerowanje je šo stało, we neweszinym Domi je Kwaš.)

1.

Chór Kwašariow a wesnych Towarsch-
 fow česziowny Pschispjew.

Wot Spoczatka Božoh' Swjeta,
 Schtož tu pluwa we Zolmi,
 Schtož tu khodži, bjeha, lieta,
 Lubujo šo weseli;

Do Wutrowow faschzjepena
 Towarschnosž a Nadosž je,
 A jej' Esotra wuswecjena,
 Lubosž — Swjeczi kraluje.

Duž tež Ryba, Muschka, Wacžka
 S Runczjom šo jenoczi,
 Halžkach, Trawi — widžisch Ptacžka
 Zwaricž swój Dom mandželski;
 Lubosž šo stych Kwjetkow smjewa
 Na Bróžku a Sahrodži,
 Jena drugej k Wesh'lu kczjewa
 A ji Łojcžku pschikhili.

Halžka Halžku wobpschimuje,
 Lisje koschi Liszicžko,
 A Semi Lubosž pohladuje
 Haj, psches Wjesdow Swjetleschko;

A duž cześnaji Sjenoczenej,
 Lubosz nech tež wamaj kće,
 A psches Lubosz wusboženej
 Mjejtaj Dny najstoczishe!

2.

Brasčka.

Próstwa i Bohu kliczi renje
 Pred' hacž Dar so wužije,
 Zjesze, pijcze w Božim Meni
 Sa Blida so witajcze.
 Zort a Spjew nech Knestwo ma,
 So so smjewa Wutroba.

3.

Sswatojo. Schtyrjo.

Zolmicž chzedza nasche Spjewy
 Na Kwasu tym serbowskim
 S móznym Wóskanjom,
 Szunym Snosch'wanjom,
 So móhke khwalicž nas Holicžki wschje,
 So by so šypale Žiwenja Schkrje,
 So so nam Wutroba posbjehuje.

4.

Družki.

Schlowroncžk Spjew žorli pod Mrócželami,
 Ssylobit Huszinach sasifoli:
 Spjewajo, smjewajo weselny so
 Bijo se Žorlesčka mlodoszneho.

Muski Chór.

Tak, tak so nam lubi,
 Wschistojne je,
 Tak Radosze Zórto
 Nesaprahne;
 Tych Holiczow lubosne Spjewy
 Nech prijódy nas sweseleja!

Tene Holcžo.

S horzej Sšylsu rjana Hanka
 Lubeho Rów krepesche,
 Zarowasche swojoh' Zanka
 Róžje na Rów šadzesche,
 K Wopomnenju, k Dopomnenju
 Maliki a Lilije.

Božne Róžje k Dopomnenju
 Kaž bje rjany Nebohi,
 K lubosnemu Wopomnenju
 Módre Nesapómnicžki,
 A te Kwjetki su tam Sšwjedki
 Zeje šwjernoh' Wusnacja:

Bredy dyrbja srubej Nozu
 Wutrobu mi wutorhnyčž,
 Wócžko mi se šmertnej Nozu
 Bredy dyrbi wuhafnyčž,
 Hačž te Čžucja, šbóžne Šnucja,
 A tu Lubošž šabydu.

Sšhowacž, šarncž do Wutroby
 Čžzu te horze Lubošžja,
 Žana Móz a žane Šlóbny
 Wutupicž je nedyrbja;

D mój Luby, naju Ssluby
Do Wjecznosnje wostanu.

7.

Brasčka. Recit.

To Rónčžo lubosna
Bje Kwjetka kwapowska,
Wy cžepni Hosžo proscheni,
Nech da wasch Spjew tež saklincži!

8.

Muski Chór.

(Narodny Łóš.)

Katyržinka swjerna moja
Daj šo trochu dopomnicž,
Dje ty me — a ja cje
Kprjenjom' Molej, kprjenjom' Molej
Sbožje mjejach wuhladačž.

Braj, dje je tón Bucžik, Schcžežka
A dje je to Mjestacžko,
Djež šo mój setkachmój
Kprjenjom' Molej, kprjenjom' Molej
A šhto tedy myšlachmój?

Braj, šhto bjechu prjene Sslowcžka,
Naju Sslowcžka bojasne,
Kiž mój šmój rycžaloi
Kprjenjom' Molej, kprjenjom' Molej
Bonasdala romadžje?

A kač namaj tedom bjesche,
A šhto tedy sacžuchmój,
Dyž šy mój wusnachmój

Kprjenjom' Molej, kprjenjom' Molej
 Naju horze Luboszja?

Dzcha je to rjane Rjetko
 A dje je tón jasny Džen,
 Džež so to spocžalo
 Kprjenjom' Molej, kprjenjom' Molej,
 So naj' Sbožje rjane kče?

9.

Jedyn Mandželski a Chór.

Recit. Sso kóžda Žentwa neradži
 To Čžesni, wjercze khróblje mi,
 Kač derje, sčtóz tu nesrócži!

Spjew. Werebina renje kčjejo
 Hórke neše Plody,
 Holicžo so renje smjejo
 Pod nej steji spody.
 Werebina wjesččjesche,
 Holcžo budže hinajsche:
 Aw, jaw, jaw!

Chór. Aw, jaw, jaw!

Njetkó dyž mi Čžjepzu khodži
 Moja swjerowana
 Rjedom wjazy wo mne rodži
 S Hancžicžki bu Hana,
 S Hany horke Hanisko
 Werebinow Podomstwo;
 Aw, jaw, jaw!

Chór. Aw, jaw, jaw!

Predy bjech ji wschitkón skoty,
 Njetk hym rosny, stary,

Łazach sa nej psche wschje Ploty,
 Njetk mi pscheje Mary;
 Pred' bje Šwecjo blyschjate
 Njetk je Drechmo masane.
 Ah, jaw, jaw!

Chór. Ah, jaw, jaw!

Šchož me wošyba, ju šmudži,
 Płakam, da šo šmjeje,
 Šchož me sweš'li, to ju srudži,
 Tak me helšy drjeje.
 Ach wy Ludžjo najšubšči,
 Kak ta Žentwa pschemjeni;
 Ah, jaw, jaw!

Chór. Ah, jaw, jaw!

10.

Druhi Mandželski — a Chór.

Recit. Nicžo reišche hačž te Lubošja,
 Dyž Žentwa šo je radžila,
 To, Čješni, wusnaju pak ja.

Spjew. Njedy Wócžko šwjetke mjejach
 Sa wschje rjane Šolicžki,
 Šnimi harowach, šo šmjejach,
 Hačž me Lubošž pschestwori;
 Njetko čžichi s Radošžu
 Na tu jenu šladuju.

Chór. Aj, aj, aj!
 Kak pjeknaj staj wój dwaj!

Kneš a Šemjan šo mi šdasche
 Neženene Pachoło,
 Myšlicžka tak sehrawasche
 Šjetowasche wóšoko;

Njetko Berschczen jasny mi
Wschitku Krasnosz pschestoczt.

Chór. Aj, aj, aj,
Kak pjeknaj staj wój dwaj!

Dom a Dwór a wscho mi wsmicze,
Zeno so ju wobkhowam,
Ludjio to wy newjericze,
Ale Sswjety sa nju dam;
Jako Zandzelsk lubuje
Moja stota Lenka me!

Chór. Aj, aj, aj!
Kak pjeknaj staj wój dwaj!

11.

Stónčny Spjew. (Solo s Chorom.)

Za snaju Kraj, so seleni a fcjjeje
A Tuk a Zohnowanje dzakny da,
Won Rjanoiz, Plód a sławne Mteno smjeje,
Dóž nadnim módrja so te Nebeska.
A tutón Kraj, nasch luby Raj
Je berska Semja lužiska,
A to nasch Kwas tak poreńscha.

Za snaju Kraj, džež dobre Waschnje kneži
A cžesny Pocžink bydli nadobny,
Tam Skósz a Pokmureństwo Kuczi leži
A jasny Duch so byl ni wesety.
A tutón Kraj, nasch hódny Raj
Je berska Semja sradomna
A to nasch Kwas tak poreńscha.

Za snaju Lud, kiž steji nepowalny
Wschjech Wichorach tak kruty, wobstajny

Kaž jeho krajnych Horow Kribet skalny
A tola miłosziwy, želniwy.

A tutón Lud, našch dobry Lud
Je serbski Narod dostojny:
Duž je našch Kwaš tak wešely.

Za snaju Lud, kiž pschemó srudne Čžasy
Čžesz, Rycž a Meno Smerczi wutorže,
Njetk sweczi serbske Sswedjenje a Kwašy
A snowym Dychom Spjewy snoschuje.

A tutón Lud, našch sławny Lud,
Je serbski Narod khwalobny,
Duž je našch Kwaš tak wešely!

Tserča Dželba.

1.

Kwašariow Chór Korčmi, aby kwaš-
nym Domi, džež jeni rejwaja, drusy sa
Blidami šedža a spjewaja.

Tón serbowski Lud, jedyn sradomny Lud,
Wón maže tak praje šo sawešelicž,
A schtu chze jón hanicž a do Kuta hnacž
A Prawo jem' kwašne a Wešelje braciž?

Tón serbowski Lud, jedyn nadobny Lud,
Je sjawny tak sprawny a dobry wón je,
Nech čžuschli a škocži tu Rejku tež rad,
Dyž Holcžo je Družka a Pacholo Sswat.

Tón serbowski Lud, jedyn poradny Lud,
Wón spjewa, šo šmjewa a Žiwenje ma
A čžily a strowy šo sawešeli
Sa čžesny šwój Penes we Newinoszi!

2.

Brašćta. Recit.

Schtóž tama Prawo kwasowste
 A so tu na nas krjent,
 Tón strowe Čłowstwo nesnaje,
 Rej' Rišalž, da je ljeni.'

3.

Muski Chór.

Bórcječ, mórcječ drudje čžemy,
 Dyž so Čžasny pokmurja,
 Čžasna dosž so nanese my
 Kóždy swojoh' Brjemenja.

Kóžje kčžjeja, Kóžje swjadnu,
 Młodosžje Šón salecžt,
 Njanu Hodžinku tu žadnu
 Bórsy Horjo pomróčži.

Starosžje so wschudžom šyja
 Šobu nuž do Žiwenja,
 A schto wschitke Króny thyja,
 Jeli Nadosž sapojdža?

Duž so sdóbnje sweselimy
 Pšchi najrenšchej Besadži,
 Kłóki Horja potupimy,
 Dyž so njedy roštkobi.

4.

Jedyn Šwat wustupi po Wopščestacju
 Rejow.

Recit. Bjesche njedy schibale
 Bachólo šerbowske,
 Ha schto tón spjewasche
 Kórcžmicžžy spodžiwne?

Spjew. (Narodny L'os.) Schtu to myšli, schtu to wjeri,
 Kač so Hólczič f' Rejam cžeri,
 :|: Domach khromy Bjeta
 Na Skafanzy ljeta:|:
 A nej' nidy, nidy dosz.

Kajke su to džiwne Kusy,
 So tej Kórczmicžy kaž Husy
 Hulzy pschezo pija,
 Piwko sa Łaz lija:,:
 A nej' nidy, nidy dosz.

Komu tajki Khumscht so džiie,
 So ton Kórczmar' Piwo kčije,
 S Kječi pschezo plumpa,
 Do Picželje klumpa:,:
 A nej' nidy, nidy dosz.

Dyž so Hólzy rejwacž mjerja,
 Herzy nydom skótu cžerja,
 Wetschi Benes klincži,
 Bóle Truna syncži:,:
 A nej' nidy, nidy dosz.

A te mlody Holzy bryschne,
 Kaž su te stej Pychu spjeschne!
 Kaž so sahufluje,
 Kóžda poskafuje:,:
 A nej' nidy, nidy dosz.

Hopša Rusa, stara Susa,
 'Bobjež f' Mužom! schto b'dže Rusa?
 Skafaj dobrym Troščcži,
 Ssufod Tolet' poschcži:,:
 Nech nej' nidy, nidy dosz.

Wschudžje Dól a próšne Blaki,
 Kórczmi pschezy pokne Saki,
 Kajka je to Rusa,
 Moja luba Rusa:,:
 Dženo pschezy Kórczmi dosz!

5.

Chór.

Dho ty Sswato schibaly
 Tym Woneczku su Kopschiwy;
 Schtu chze sa twoju Kožu stacz,
 Nóchzeschli Ssmjet tu hina ładkowacz.

6.

- Recit.** Druhi Sswat wustupi.
 Bjesche njedy Bacholo,
 Bacholo serbowse,
 Ha schto tón khwalesche,
 Hacž runje khudy bje?
- Spjew.** Dzež ja pschindu, pschebywam
 Wschudžje Dom a Statok mam;
 Mjenisch Holcžo s Ruknizy,
 So so rudžu besdomny?
 Strowa Koža kryje me,
 Estódky Mjer mój Łowak je!
- Moje Sloto, Ssljeboro,
 Na Nebesach blyscheži so;
 Mjenisch Holcžo bohate,
 So hym Žatko žakofne?
 Myšlicžka je sradomna,
 Kaž mjet Horny Ssljebora!
- Rubenz, Nitka sazpena
 Moje Stawy wodžiwa;
 Mjenisch Holcžo židžane,
 So hym Holcžo wohidne?
 Moju Čjesz haj Rbežoram
 Hischcže dženša nepschedam!
- Čjesu, Polu Ptacžatko
 Pschezy namka Sorneschko,
 Moje Blido Spokojnosž
 Kryje s Khljebom wschudžje dosž,
 A dzež Džjetko Mnyto da,
 Moje Sbožje Statok ma!

Chor wotmolwo.

Tón Pachot bjesche dostojny
 A nebiesche niz khudy.
 My chyli jemu poredzić
 Bykli wón pschischoł tudy.
 Wón dyrbjal kwasowacj
 A netsal Skladu dacj,
 Wón dyrbjal knam tu synycj so
 A spjewacj k Piwej:

Dwaj, jedyn a Chór.

Kaž wele Rjekow djeja
 We kschiwych Rjecznischcjach,
 Kaž wele Wodow steja
 We Morju, we Studnjach:
 Da tola wscha ta Woda
 Niz Khanka Piwa nej'
 A nima žanoh' Skłoda
 A Mozy khmelowej'.

Chór. Duž khwalmy sdóbnje krasnu
 Tu Brjecžku khmelenu —
 A cžesmy Khanu kwasnu,
 Tu nowu žnowu!

Kaž renje wofschewjuje
 Za Žolma Koruschki,
 Kaž plód'nje wupyschuje
 Za Woda Trawniki:
 Za tola nima Duchu
 A nidy Piwko nej',
 Je k Spjewanju tak kucha
 Lóschť newotuczi snej'.

Chór. Duž khwalmy sdóbnje krasnu ic.

Kaž wele Łódzow cziszcja
 Tón Khribet wodziny
 A Kola hnate piszcja,
 Móz jeje Szylnoty:
 Da tola Woda wschitka,
 Kaž wele Móz ma,
 Je Zoldkej Žiwnosz židka
 A lita Butkota.

Chór. Duž khwalmy sđobnje krasnu
 Tu Brjeczku khmelenu
 A cžesmy Khanu kwasnu
 Tu nowu žynowu.

9.

Nasch nebo Djjed. Solo.

Chór. Nasch nebo Djjed.:
 Mjel je Mjezu kožanu,
 Zajku wulku košmatu,
 Čžecžikatu, bramatu;
 Kury do nej' nešechu,
 Skote Butki lehnichu.

Nasch nebo Djjed.:
 Mjel je šydom Djówcžicžkow,
 Wudał wschje na Semjanow
 Šsomocžanych Knesyřkow;
 Wschitke stymi Butkami
 Šsu šo schwarnje wudali.

Nasch nebo Djjed.:
 Mjel je Wola drowjanoh',
 Tón je duschnje formik šo,
 Mjel tež tucžne Čželatko.
 Š kimž šo Šbožje woženi,
 Džirne Wjezki nashoni.

Brascha. Recit. a Spiew.

Wot Ranja Róžje blyschcja so,
 Haj Róžje purpurske,
 Duž komuž so by lubiko,
 Nech njetko sa mnu dje.

Krašnu Wón ta Kucheń dawa,
 Horza Žołma pluskoze,
 Bruna Łoha rano prawa
 Belni Schalki, pišane.
 Za Wócžko šwjatli
 A Stawy kšewi
 A ljepschi dobre Myslicžki!

Kwartet a Chór.

Kaž Roža Doli kčjejesche
 To nasche Gradowanje,
 Nech saleczi, schtož nimo dje,
 Tracž dyrbi Spominanje,
 Wšak šwjerna Myslicžka
 Haj wječny Pomjatk ma.

Džen kóždy Sstónčko kDomu dje
 A sašy Bruhi nowi,
 Tak nascha Luboš neshine
 We wutrobnym tymi Šhowi,
 Wšak šwjerna Myslicžka
 Haj wječny Pomjatk ma.

Skónčžna Reja.

1. N ewe sta.

Džež ma Luboš B y d l o,
 Duschach čisty ch S y d l o:
 Tam su Hjety Rody,
 Esłodke Wino Wody,
 Tam te Spjewy klincža
 Radosziwje synčža,
 Wóčžka tam so sašwjetla.

2. P r i e n i T o w a r s c h.

Luboš, ty Knežna swjata,
 Ty Schrijecžka Boža
 A Morjo Sboža,
 Twój jasny Schlit
 Psches žyly Sswjet
 Eso na wschje Ludy pschjeszera.

3. N a w o ž e n j a.

Młodženž khwata sPrecžkow dom,
 Psches Wichory a Žołmy
 A Brjoham wóžnym wedje Čžołm
 A k Domu Lubeje.

4. N a w o ž e n j a, N ewe sta, D r u ž k a, T o w a r s c h.

Wutroby so jenocža
 A Žoržo žiwe čerpaja;
 Luboš Žołma jasna,
 Ze se Sbožnosžju napowa.

5. D r u ž k a.

Hórka bije Hodžinka,
 Zež Sžylsy Luboš roššywa;
 D ty sybolata,
 Sžytnwa pacžerkata,
 Wóčžko Lubnych snaje cje!

6. D r u h i T o w a r s c h.

Stob so tyschny Horjo,
 Walej Žołmy Morjo,
 Jasne Wiesdy haschejcje:

Lubosz wožiwjuje,
 Khróblo porodjuje
 A Pokoju Lódž dowedže.

7. Brasčka.

Lubosz, twoje Sswjatnizy
 Wyscha nasch Kraj weselny;
 Wutrobu a Kwas
 Zohnuj pola nas,
 S Česzju wjenzowana ty!

8. Nawožen, Brasčka a dwaj
 Towarschaj.

Truny žrja! Duž do Kóla,
 Schtož lubuje, to rejuje!
 Licžku Róžow Kcjew
 Wócžku Lósch a Ssmjew
 Reńsche Holcžo sehwaj!

9. Česzjo.

Sserski Kcjew, serski Spjew,
 Sserska Reja narodna,
 Sserski Synk, serski Wjenk
 Lubosz naschu swesela;

10. Prieni Towarsch: Lubosz reńscho kčjeje,
 Rewesta: Dyžli Róža, Schtom;
 Druhi Towarsch: Džež so Lubosz smjeje,
 Nawoženja: Tam je Boži Dóm!

11. Towarsčka. Towarsch. Nawožen.
 Brasčka.

Mika, rjana Hodžinka,
 Praj, schto sy tak sachodna?
 Kcjewaj dljeje, smjewaj so.
 Sdžeržuj spjeschne Kschidleschko!

12. Wschizn.

Sserska Wjera, Sswjera, Kcjew,
 Lubosz, Radosz, Reja, Spjew
 S lóchkim Bjerkom nimo nelecžt,
 Kaž spjeschne Hodžinki!